

[Continuarea de pe pagina 3]

Fiul său, descriindu-i biografia în cartea „*Secretul spiritual al lui Hudson Taylor*”, spune că a găsit 12 carnete cu notițe zilnice scrise de mâna lui Hudson, care ascund în filele lor munca asiduă depusă în cei cinci ani de la început, greutățile întâmpinate, încercările credinței, luptele lui lăuntrice, mijlocirile și lacrimile sale, lipsurile avute și felul minunat cum Dumnezeu a suplinit toate nevoile sale, rugăciunile sale și răspunsurile primite.

Acele file revelează o creștere a intimității sale cu Dumnezeu și o tot mai mare dependență de Dumnezeu.

Se observă un prelung exercițiu al sufletului în cunoașterea și trăirea voii lui Dumnezeu, un om care umblă prin credință, iar nu prin vedere.

Deși era tânăr, având doar 26 ani, el atinsese adâncimi spirituale pe care nu mulți alții le-au atins.

Când au plecat în Anglia, el a luat cu sine și manuscrisul cu traducerea Noului Testament, în dialectul Ningpo, la care lucrase mult.

Imediat după sosirea sa în China, Societatea Biblică Britanică acceptase să tipărească o nouă ediție în limba chineză.

De aceea, cu toată munca lui

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG!

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

I SAMUEL 25 : 6

intensă în predicarea Evangheliei, în consultarea și tratarea bolnavilor, el și-a făcut timp și pentru această lucrare.

De asemenea, avea în manuscris cartea „*Nevoile spirituale și pretențiile Chinei*”, pe care voia s-o dea la tipar.

În ea vorbea despre China Interioară, unde el dorea să-și extindă lucrarea.

La sosirea în Anglia, starea sănătății lui era așa de deplorabilă, încât medicii nu credeau că se va putea întoarce pe câmpul de misiune.

Dar Dumnezeu a hotărât altfel ...

[Continuarea în numărul următor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ *... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

Foaia Creștinului

Editorial. În Țara lui Faraon (I)

„Deoarece caii lui Faraon, cu carele lui și cu călăreții lui, au intrat în mare și Domnul a adus înapoi apele mării peste ei ; și fiii lui Israel au mers pe uscat prin mijlocul mării.” (Exodul 15 : 19)

Când primele noastre trupe pentru China au străbătut Canalul de Suez și au intrat în Marea Roșie, pe punte s-a ținut o dezbatere cu ofițerii, subofițerii și echipajul, despre evenimentele care au avut loc aici odinioară.

Acolo a fost exprimată părerea despre trecerea lui Israel prin Marea Roșie, că un vânt puternic de nord a împins apa înapoi ; astfel ar fi trecut Moise cu poporul prin extremitatea nordică, uscată, a golfului Suez.

Dar un bărbat din batalionul de marină, care a fost întrebat despre aceasta, a spus : În Biblia mea scrie : „*Și Moise și-a întins mâna peste mare ; și Domnul a făcut ca marea să se retragă toată noaptea printr-un vânt tare, de răsărit și a făcut marea pământ uscat și apele s-au despicat. Și fiii lui Israel au intrat pe uscat în mijlocul mării ; și apele ei erau un perete la dreapta și la stânga lor.*” (Exodul 14 : 21 – 22)

Credincioșii trebuie să mărturisească cu smerenie adevărul Bibliei. Și Vechiul Testament este adevărul divin incontestabil, iar Dumnezeu poartă de grijă, ca Cuvântul Său care rămâne în veci, să fie dovedit în zilele noastre în multe feluri.

Vestitele piramide ale egiptenilor, de 2000 - 4000 de ani, sunt mormintele unor împărați puternici. Există piramide care la o înălțime de 137 de metri, au o bază pătrată, cu o lungime a laturii de 227 metri.

Acest colos de piatră a fost acoperit pe dinafară cu un mortar foarte strălucitor, neted lustruit ; pe dinăuntru, coridoare lungi și înalte, trepte coborând adânc duceau la camera mortuară, în care cadavrul îmbălsămat al împăratului, ... [Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

împodobit cu giuvaere valoroase, învelit în pânze scumpe, zăcea într-un sicriu îngust de lemn : iar acesta, la rândul lui, era adăpostit într-un sarcofag de piatră.

Pe pereții de piatră lustruită ai camerei mortuare și pe coridoare era prezentată istoria domniei împăratului, în gravuri și scriere hieroglifică.

Deoarece acum se poate citi acest scris, piramidele și cadavrele îmbălsămate (mumii) ale egiptenilor constituie o comoară de informații exacte despre viața și istoria Egiptului.

Biblia povestește. „*Peste Egipt s-a ridicat un nou împărat, care nu-l cunoscuse pe Iosif.*” (Exodul 1 : 8)

Acesta a fost puternicul împărat Seti I. El a poruncit ca Israel să fie smerit prin muncă forțată dură și să-i omoare pe fiii născuți în Israel : Fiul lui era Ramses al II-lea, care a domnit la început timp de 30 de ani împreună cu tatăl lui, apoi încă 37 de ani după moartea acestuia, cel mai victorios împărat care a stăpânit vreodată peste Egipt.

Acesta este Faraonul asupririi ; el trebuie să fi atins o vârstă de aproximativ 100 de ani. Că a ajuns foarte bătrân, se poate vedea și din statuile lui, încă parțial conservate.

Sora lui, care a pus să fie scos micul Moise din apele Nilului și l-a crescut la curtea ei, a fost prințesa Thermuthis Nepherei.

40 de ani a fost Moise instruit la curtea împărătească, în toată înțelepciunea egiptenilor; apoi a omorât un egiptean, a trebuit să fugă și a ajuns în școala lui Dumnezeu timp de 40 de ani, dincolo de pustie, la muntele Horeb, ca să devină apt pentru a deveni conducătorul lui Israel.

În răstimpul acestor 80 de ani a murit Ramses al II-lea.

Acel Faraon în fața căruia a pășit Moise cu porunca lui Dumnezeu : „*Lasă poporul Meu să plece !*”, **se numea Ramses al III-lea.**

Faraon înseamnă : fiul soarelui.

Acesta era titlul împăratului care a fost cinstit cu onoruri divine.

Nicio mirare că acest domnitor, care avea pretenția de a fi el însuși Dumnezeu, i-a răspuns lui Moise :

„*Cine este Domnul ca să ascult de glasul Lui și să las pe Israel să plece ?*” (Exodul 5 : 2)

Dar ce este un om care vrea să lupte împotriva lui Dumnezeu ? Nimic !

Planurile lui Dumnezeu trebuie să se împlinească. Israel a fost eliberat în mod minunat. Dumnezeu i-a croit poporului Său un drum prin Marea Roșie.

Faraon cu oștirea lui măreață, cu strălucitoarele lui care de război, cu mândrele sale escadroane de călăreți au fost acoperiți de aceleași valuri, care pentru trecerea lui Israel au stat ca un perete la dreapta și la stânga.

Zadarnic a fost căutat cadavrul împăratului Ramses al III-lea printre mumiile domnitorilor egipteni ; el și-a găsit mormântul în Marea Roșie. Dar cadavrul tatălui său, Ramses al II-lea, a fost găsit într-un mod foarte curios.

În anul 1881, un cercetător al antichității a descoperit prin mituirea unui arab, că în zona Tebei, ascunsă în pustiu, patruzeci de picioare sub pământ, era o boltă mare.

Această boltă ducea la o cameră mortuară, în care au fost găsite mumiile furate odinioară ale mai mult de 40 de împărați și împărătese ...

[Continuarea în numărul următor | Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* | VI | Georg von Viebahn, BERLIN | 1901 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 15

HUDSON TAYLOR

Apostolul Chinei Interioare

Din acea zi, de când au intrat voluntarii în acțiune, mulți bolnavi au fost vindecați nu numai în trupurile lor, ci și în suflet, vindecare care era mult mai importantă.

Dragostea arătată de noii convertiți a fost cuceritoare, în saloane se auzeau acum nu vaiete, ci cântări de slăvire a Mântuitorului.

Mai mult, toți bolnavii au ajuns să știe că spitalul nu are fonduri și că grupul de creștini, lucrători voluntari împreună cu Hudson Taylor se roagă ca Dumnezeu să le dea cele necesare și toți așteptau să vadă dacă Dumnezeu creștinilor răspunde rugăciunilor.

Într-o dimineață, sora Kuei-hua, bucătăreasa, a venit la ora de rugăciune și le-a spus că a început ultimul sac de orez.

Atunci Hudson a zis : „*Asta înseamnă că timpul prielnic Domnului să ne ajute e aproape*”. Și așa a fost.

Înainte ca să se termine sacul de orez, Hudson a primit o scrisoare care a rămas memorabilă.

Era de la un credincios numit Berger, care le-a trimis un cec de 50 lire sterline, ceea ce era o sumă frumușică.

Alături de cec era o scrisoare, în care Berger spunea că tatăl său a murit și i-a lăsat o mare avere, iar el are de toate și nu mai vrea să-și bată capul și cu averea tatălui său.

În timp ce se gândea ce ar putea face cu banii, a simțit o povară deosebită pentru China și de aceea, a trimis acest cec.

El îi cerea lui Hudson să-i scrie dacă poate folosi și ceilalți bani.

În timp ce citea scrisoarea, inima lui Taylor a fost copleșită de bucurie.

Îndată i-a adunat pe toți în capelă, le-a spus ce era în scrisoare și le-a arătat cecul.

Toți au început să strige de bucurie, încât a răsunat tot spitalul.

Apoi au îngenunchat și au mulțumit Domnului din toată inima pentru răspunsul primit la rugăciunile lor.

Cu fețele strălucitoare de bucurie au trecut prin saloane și au împărțit bolnavilor bucuria lor.

„*Unde este un idol sau un zeu care să poată face așa ceva ?*” - era întrebarea pe buzele tuturor.

Nu-i nici o mirare că inima lui Taylor era copleșită de bucurie și mulțumire.

Dacă el nu ar fi luat răspunderea spitalului oare ar fi fost din cauza lipsei de fonduri sau a lipsei de credință ?

Dacă el nu ar fi avut credință, cum ar fi ajuns săracii Chinei, ce se aflau în spital, să știe ceva despre lucrările minunate ale Dumnezeului celui viu ?

În timp de 9 luni, 16 pacienți au fost convertiți și botezați și alții vreo 30 din afara spitalului.

În vara anului 1860, după cinci ani de muncă intensă, fără să se cruțe, fără să-și ia concediu de odihnă, sănătatea lui Hudson Taylor a fost zdruncinată, era surmenat și bolnav.

Nu ar fi vrut să lase câmpul de misiune, de aceea a muncit până nu a mai putut, dar biruit fiind de boală, a lăsat pe Dr. Jones cu soția și ajutoarele, iar el cu soția sa s-au reîntors în Anglia.

[Continuarea este pe pagina 4]